

שׂוֹר (דף קס"ג ע"ב) **דָנַטֵל יַעֲקֹב בְכֹר שׂוֹר וְהִא** ומשום כך נקרא יוסף בכור שור, דהיינו שהוא הבכור של אותו שור שלקח יעקב ומשום כך יוסף הוא בודאי בכור שורו [קא].

איסור לא תחרוש בשור ובחמור יהדי כדי שלא יבראו עוד משחיתים **וְהַהּוּא שׂוֹר, שׂוֹר תֶם, וַיַּעֲקֹב אִישׁ תֶם** זהה השור שהוא סוד הה"ג הוא נקרא שור תם ועליו נאמר 'ויעקב איש תם'. **רְבוֹן וְשְׁלִיט,** **מִאֱרִיה דְבִיתָא, דְהַהּוּא שׂוֹר תֶם שְׁאָרִי בְגֻווִיה** דהיינו שיעקב שהוא בעלה של לאה היריבון והשליט ובעל הבית כי הוא היריבון בעת ההיחוד מאחר שהוא בחינת הת"ם שורה בקרבו ובעת ההיחוד אז יסוד דז"א עולה אל הת"ת שם מקום לאה שהוא מהחזה דז"א ולמעלה ואו יעקב מוסר לה את הת"ם אורות (שע"ר). **בְגִין דְאִית שׂוֹר מַוְעֵד בְסַטֵר עֶרְלָה פְרִיעָה. וּבְמַה גְּרִידִינִי נִימּוֹסִין נְפָקִין מְגִיה,** עד **דְרָגָא בְתְרִיבִיתָא דְאָקְרִי שְׁאָיִ"ה** ומשום כך אלו בבחנות הה"ג והת"ם אורות נקראים שור תם, כי כנגדם יש שור מועד שהוא בצד הערלה והפריעה שממנו יוצאים כמה משחיתים הפעלים דין שהם משתלשלים ממש עד המדרגה الأخيرة הנקרה שאי"ה. **הַהּוּא דְאָפִיל בִּיתִין דְעַלְמָא, דְלֹא דְיִרְיַין בְּהֹו בְגִי נְשָׁא.** ובכללו נפקין

אור הרשב"

(קא) וסוד העניין הוא שע"י יוסף יעקב שלט על השורורים של החיצונים המשתלשלים ממנו השור דקדושה שהוא הבכור לכל כוחות ועי"כ הוא הבניע אותם (יהל אור).

הליקוד היומי

לע"נ מורים בת חביבה ע"ה

מה הוא שור מועד שהוא המפיל את הבתים שלא דרים בהם בני אדם [ק"ב] וכולם יוצאים מזה השור המועד שהוא בחינת הזכר שבקל". **וזה בא בחרוז רחמן** **בישא** והם יוצאים מחיבור השור והחמור [קג] שהם זו"ן דקל"י (יהל אור). **ובגין** **כך** ומשום כך ציונה התורה (דברים כב) **לא תחרוש בשור ובחמר ייחדיו.** **בגין דלא לא תערא להו** בכך שלא לעורר את כוחם ולិיחדרם **ביחד שע"כ יבראו עוד משחיתים.**

יעקב החתום במידת התפארת רמו באות א'

ובתיהו מתייבתא דבצלאל, וכן בתירין מתייבתא, **ויעקב איש שם, בעלה דתיהו שם** ובאותה היישה של בצלאל וכן בשתי היישובות של ישיבת הרקיע וישיבה העליונה ביארו שימוש"ב 'יעקב איש שם' פירושו שהוא בעלה של אלה הנקראות ת"ס ע"ש הת"ס אורות שהוא מקבלת ממנה. **ומאן איהו א' רוזא דנו'ן** וע"י מה נרמז יעקב אלא הוא בזה שיש אותן א' [קד] במילוי אותן וא"ז שהוא יעקב החתום בת"ת דז"א שם הוא ייחוד יעקב ולאה שהוא מזו

אור הרשב"

[קג] והרמ"ק ביאר שור הוא קליפה עשוי שבשمال וחמור הוא קליפה ישמעאל שבימיין שהיה קל"י יותר קשה מקל"י השור. [קד] דהיינו שהוא פור התה"ת שבו החתום יעקב כי זו היא היא בציור יוי' שהוא בוגר התה"ת הכלול מהו"ג, והכוונה שייעקב רמו באות ו' שיש בציור אותן א' שהיא בדמות יוי' (רמ"ק).

[קד] בדאיהא בכבא קמא דף כא עמוד א' אמר רב סחורה אמר רב הונא אמר רב: הדר בחצר חבריו שלא מדעתו - אין צרי להעלות לו שכר, מושם שנאמר: ושאיו יוכת שער. אמר מר בר רב אשכנזי: לדידי Choi Lithuania, ומגנה כי תורה. ופירש"י ששאייה הוא שדר ששמו שאיה והוא מכחת שער בית שאין בני אדם דרין בו וhalbek וזה שעמד בו ההנחו.

ד"א ולמעלה. וכך בכל דבר ונוקבא בחךא, בדין גטיל כל ארון אלין אתם, ואיהו אמת' וכאשר הם בנסיבות זכר ונוקבה שהוא שעת ייחודם אז לוקח הת"ת את כל האותיות שהם א' ת' מ' והם נעשים לתיבת אמרת'. (מיכה ז) **תתן אמת ליעקב**, בכל דבר ונוקבא בחךא, **שלימו רכלא** שעל כר כתוב 'תתן אמת ליעקב' כי זה האמת של יעקב הוא הכל של ייחוד זכר ונוקבה כאחד שבו הם שלימות הכל כי יעקב שהוא אותן מתייחד עם לאה שהוא אותו שם (מק"מ).

ע"י החסדים שעשה אברהם עם הבריות הוא עליה מדרגת המלכות אל תוך ז"א

אברהם לא אתפקד על פריעה, וכך עאל להאי **שם** אמונה אברהם שהוא לא נצווה על הפריעה אז כאשר הוא נכנס ע"י המילה אל המלכות אז הוא היה צריך להמשיך את הת"ם אוורות לאל, וולגו דרגין דיליה, דאקרין בחךא ים. והיינו **תמים** ובן הוא היה צריך להמשיך את הה"ג למדרגות שלו שהוא פרצוף רחל, שככל גבורה כלולה מעשר וביחד הם מבנים ים ומשום כך כתוב בו **תמים** [כח]. **לבתר אסתלק אברהם, ועאל לגו, ואתקשר עם ימינה עלאה** וע"י החסדים שעשה אברהם עם

[כח] היו סוד הת"ם ים וכל זה היה מפני שאברהם לא פרע ולא בן הוא היה צריך להמשיך משם ומשא"כ יעקב שהוא פרע את הה"ג התנוון בנוסף על הת"ם גם את הה"ג לרוחם מאליהם (שער).

הלוויון היומי לע"נ מורים בת חביבה ע"ה

הבריות הוא עליה מדרגת המלכות אל תור ז"א והוא נקשר שם עם החסד שבימין ונעשה

מרכבה אליו.

האדם צריך להיות שלם בכל יום באלו הבדיקות של ת"ם ו"ם
תמים תהיה עם יהוה אלהיך וךאי, במא דאיו תמים
כללא חדא, אוף אנטה תעמיה תמים, תעמיה

וךאי והנה ודאי כתוב 'תמים תהיה עם ה' אלהיר' כי פירושו שכמו שז"א הוא תמים בכללות אחת, דהיינו שהוא ייחוד לאה ורחל שהם סוד ת"ם ו"ם אך אתה תהיה עמו תמים דהינו שתהיה ותזכה עמו לבחינת תמים בודאי ע"י תהיה מרכבה אליו. **במא**
את עביד בר נש תמים ובמה יעשה האדם תמים, **דייהא ת"ם ים.**
תם במא דאטמר. י"ם **כל אינון דרגין קדיישין דיליה**
אקרזין י"ם, **ולא את פרשן מגיה לעלמין אלא ע"י** שהוא יכול*יבוזן* להמשיך את בת"ם
 להמשיך את בוחנות בת"ם י"ם, דהינו בת"ם כמו שאמרנו שהאדם יבוון להמשיך את הת"ם
 אוורות לאה, י"ם הכוונה שהוא ימשיך לרחל את כל אותן המדרגות הקדושות שלו שהם
 נקרים י"ם שהם סוד הה"ג שכ"א כלולה מעשר מבניין י"ם שהם לא נפרדות מזו"א לעולמים,
 כי שורשי הגבורות נשארות בו והוא רק נותן את הארטם לרחל. (תרי נוטחי) **אוף**
אנט בגונא דא, **לא עדאה מנך דרגין נובראין,**
ולא תקשרה בתמים וכן אתה תהיה כדוגמת בר, דהינו שהוא ע"י שתסיר ממך
 את כל המדרגות הזרות שהוא ע"י מילה ופרעה שע"כ תתקשר בבחינת תמי"ם,
למייחוי בה דרגין קדיישין, רזא דים, ודרגא קדיישא,

הלימוד היומי

לע"נ מורים בת חביבה ע"ה